

ע"פ 2516/21 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 2516/21

לפני: כבוד המשנה לנשיאה נ' הנדל
כבוד השופט נ' סולברג
כבוד השופט ע' גרוסקופף

המערער: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
מיום 28.02.2021 בתפ"ח 17534-10-19 שניתן על
ידי כבוד השופטים ר' לורך, ד' עטר וע' קובו

תאריך הישיבה: י' בכסלו התשפ"ב (14.11.2021)

בשם המערער: עו"ד עבד אבו עאמר

בשם המשיבה: עו"ד עינת גדעוני

בשם שירות המבחן לנוער: גב' דורית לבנה

פסק-דין

המשנה לנשיאה נ' הנדל:

מונח לפנינו ערעור על חומרת עונש המאסר שנגזר על המערער - תקופה בת 4 שנים.

1. על פי עובדות כתב האישום המתוקן שבו הודה המערער, בהיותו בן 15 שנה הוא החליט לדקור יהודי "כדי להגיע לגן עדן". לשם כך נטל סכין מטבח עם להב באורך 13 ס"מ, נכנס לישראל שלא כדין, וחיפש במשך כשלוש שעות קרבן יהודי פוטנציאלי. בשלב זה הבחין בנפגעת העבירה עומדת בתחנת אוטובוס. המערער נעמד מאחוריה ונעץ את הסכין בכתפה הימנית. לאחר מכן - בעוד הנפגעת מדממת וזועקת לעזרה כשהסכין נעוצה בכתפה - נמלט מהמקום, עד שנעצר בידי כוחות צבא. כתוצאה מהדקירה נגרמו לנפגעת חתך עמוק ושבר בצלע, והיא הובהלה לבית החולים כשהיא סובלת מדימום בצוואר. בגין מעשים אלה הורשע המערער בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות של מעשה טרור, החזקת סכין שלא כדין וכניסה לישראל בניגוד לחוק.

2. מתסקיר שירות המבחן שהוגש עולה כי המערער ביצע את המעשה גם על רקע רצונו להתאבד. כלשונו - "להגיע לגן עדן". השירות התקשה ליישב בין מעשי המערער, ובין הרקע הנורמטיבי שלו עד לביצוע המעשה.

אכן, המערער נשפט בהיותו קטין, ואף יש משמעות לגילו בתוך קבוצת הקטינים - 15 שנה. עם זאת, צו השעה הוא להחמיר בענישה בגין המעשים שבוצעו. עסקינן במעשה טרור וברצון לפגוע באדם יהודי באשר הוא יהודי, ומטעם זה בלבד. בצדק ציין בית משפט קמא כי העונש המרבי בגין העבירה העיקרית שבה הורשע המערער - חבלה חמורה בנסיבות של מעשה טרור - הוא 25 שנות מאסר. מעשה האלימות שביצע המערער בוצע כאקט של טרור, פשוטו כמשמעו, הן על פי סיפור המעשה והן על פי הגדרת המונח "מעשה טרור" בחקיקה.

בית משפט קמא ביצע כנדרש את מלאכת האיזון המורכבת בין חומרת המעשה, גילו של המערער, והצורך להרתיע נערים בגילו של המערער. ניתן ביטוי לגילו של המערער. צודק בא כוח המדינה, כי אם לא היה מדובר בקטין - העונש היה חמור בהרבה. גזר הדין אינו מקים אפוא עילת התערבות. גם שירות המבחן אינו מצייר תמונה חיובית ביחס לסיכויי השיקום של המערער. ישנה התייחסות למסוכנותו, ולכך שהוא אינו משתתף בתכנית טיפולית. הסנגור הטיל את האחריות לכך על אביו של המערער, אך המצב נותר כפי שהוא. החברה חייבת להרתיע מפני ביצוע מעשים מעין אלה, הן ברמה הכללית והן ברמה הפרטנית, ועל בית המשפט לתרום ליצירת הרתעה זו.

3. הערעור נדחה.

ניתן היום, כ"ה בטבת התשפ"ב (29.12.2021).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

המשנה לנשיאה